

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour du travail de Bruxelles (Belgie) dne 6. prosince 2013 — Office national de l'emploi v. Marie-Rose Melchior

(Věc C-647/13)

(2014/C 61/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Office national de l'emploi

Žalovaná: Marie-Rose Melchior

Předběžné otázky

Brání jednak zásada loajální spolupráce a čl. 4 odst. 3 SEU a jednak čl. 34 odst. 1 Listiny základních práv tomu, aby za účelem přiznání příspěvků v nezaměstnanosti členský stát odmítl

— zohlednit období odpracovaná v postavení smluvního zaměstnance ve službách orgánu Evropské unie nacházejícího se na území daného členského státu, zejména jestliže, stejně jako před obdobím zaměstnání jako smluvní zaměstnanec, byla práce odváděna v postavení zaměstnance na základě právních předpisů uvedeného členského státu;

— započítat dny nezaměstnanosti, kdy byl vyplácen příspěvek v nezaměstnanosti na základě „Pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství“, jako pracovní dny, zatímco dny nezaměstnanosti, kdy je vyplácen příspěvek v nezaměstnanosti v souladu s právní úpravou uvedeného členského státu, započítávány jsou?

Žaloba podaná dne 19. prosince 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-678/13)

(2014/C 61/08)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a D. Milanowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje

— určit podle čl. 258 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, že Polská republika nesplnila povinnosti, které pro ni plynou z článků 96 až 98 ve spojení s přílohou III směrnice o dani z přidané hodnoty ⁽¹⁾ tím, že uplatnila sníženou sazbu daně z přidané hodnoty mimo jiné na následující dodávky týkající se lékařského vybavení, lékařského zařízení a farmaceutických výrobků uvedené v příloze č. 3 polského zákona o dani z přidané hodnoty:

— lékařské vybavení, pomůcky a ostatní zařízení, která neslouží pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených a nejsou obvykle určena k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků;

— výrobky jako dezinfekční výrobky, farmaceutické výrobky a přípravky a lázeňské výrobky, které nejsou léčivými přípravky, obvykle užívanými pro péči o zdraví, prevenci chorob a pro účely lékařské a veterinární péče, nebo výrobky užívané k antikoncepci a hygienické ochraně;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

K odůvodnění své žaloby Komise uvádí, že Polská republika uplatňuje sníženou sazbu daně z přidané hodnoty na zboží, které nepatří do žádné z kategorií zboží uvedené v příloze III směrnice o dani z přidané hodnoty. Toto zboží je však nutno zdanit základní sazbou, neboť nespadá mezi výjimky uvedené v čl. 98 odst. 2 směrnice.

Sporné zboží nemůže být užíváno jako farmaceutický výrobek, obvykle užívaný pro péči o zdraví, prevenci chorob a pro účely lékařské a veterinární péče, ani jako vybavení obvykle určené k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, které je určeno pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených. Kromě toho jsou mnohé kategorie zboží, které podle polských ustanovení spadají pod sníženou sazbu daně z přidané hodnoty, nejasné nebo nepřesně formulované, což znemožňuje určení, o jaké výrobky se skutečně jedná.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).